

No cometràs adulteri

per Pedro Puigvert.

Fa anys vaig escoltar per la ràdio que en un col·legi religiós de nenes, pels anys cinquanta del segle passat, els feien aprendre de memòria els deu manaments cantant, però quan arribaven al setè en lloc de repetir la frase “no cometràs adulteri” devien dir “tra la rá, tra la rá, tra la rá”.

En aquell temps l'adulteri era un tema tabú.

Avui dia l'adulteri ha estat despenalitzat en gairebé totes les legislacions dels països occidentals i juntament amb la fornicació s'ha convertit en alguna cosa habitual en la societat, tan habitual que fins i tot ha envaït el camp religiós.

A Espanya es va fer una enquesta que va donar el següent resultat: els catalans eren els espanyols més fidels a la seva parella, però en un programa de ràdio van descobrir que els enquestats havien mentit perquè uns estudiants de biologia havien fet un treball d'investigació amb nounats per a veure si la seva sang corresponia als seus progenitors i en molts casos delatava que el pare biològic no era l'espòs.

Per a no crear alarma entre la població van haver de suspendre l'experiment. Abundant en el tema, els mitjans de comunicació van divulgar l'existència d'una Agència dedicada a facilitar coartades al cònjuge infidel i fins i tot hi ha un establiment dedicat a reunir matrimonis per a fer canvi de parella.

En el terreny religiós tenim els informes de Maura O'Donohue i Marie McDonald, publicats en la revista National Catholic Reporter, en els quals descobreixen que a Àfrica el celibat i/o la castedat no són valors en diversos països examinats. Del costat protestant, la infidelitat ha afectat a pastors molt coneguts com Jessie Jackson, qui ho va confessar públicament i es va penedir d'haver comès adulteri.

La prohibició del setè manament no deu veure's solament en el seu aspecte negatiu que contínuament és trencat per l'ésser humà, sinó en la seva dimensió positiva com una salvaguarda de la importància i la dignitat del matrimoni.

1. Significat i definició d'adulteri

L' AT tracta de forma bastant específica els pecats sexuals. La paraula més habitual per a adulteri és *na'aph* i es refereix sempre a la violació del matrimoni, fins a quan al·ludeix a l'apostasia contra Déu. Amb aquest terme la Bíblia assenyala a un home o dona casats o solters que tenen relacions sexuals amb altra persona casada. D'aquesta manera destrueix la fidelitat matrimonial del seu proïsome. Fins i tot, si una dona estava solament compromesa per a casar-se se li aplicava el mateix veredict de una dona casada (Dt. 22:23-24). Mentre que en el NT, tota relació sexual fora del matrimoni es coneix com *porneia* (fornicació), en el AT es castigava solament l'adulteri ja que l'home podia tenir més d'una esposa (cf. el pecat de David). Per tant, aquest manament hem de veure'l a la llum del que el AT diu sobre el matrimoni, ja que llavors adquireix un significat molt més profund i anticipant-nos un poc devem aportar també l'ensenyament de Jesús referent a això.

No cometràs adulteri

per Pedro Puigvert.

2. El matrimoni com institució divina

En l'actualitat tenim necessitat d'insistir contínuament que el matrimoni entre un home i una dona és l'únic acceptat per Déu i que tota unió carnal al marge del matrimoni és pecat. Quan Déu va crear a l'home, ho va crear baró i femella (Gn. 1:27). Aquesta dada de la creació, tan simple a primera vista i que està confirmat amb cada nou nascut que ve a aquest món és gran importància per al nostre tema a l'assenyalar la diferència sexual entre les persones des de l'origen de la creació.

Però ja Plató deia que l'ésser humà original era un androgin que encarnava la unitat dels elements masculins i femenins que va ser castigat pels déus dividint-lo en dos: un home i una dona. A partir d'aquí l'amor humà es consumeix buscant la unitat perduda. Aquest concepte de Plató ha estat avui dia actualitzat per l'escriptora francesa Elizabeth Badinter en un llibre titulat "L'un és l'altra" que divideix la història en tres fases: en la primera va ser "l'u i l'altra", que l'home i la dona es completaven entre si, sent la dona la qual exercia major influència.

En la segona, que situa en l'època patriarcal, va anar "l'u sense l'altra", quan l'home es va convertir en cap i la dona en oprimida. Avui, segons aquesta escriptora, varem viure en la tercera fase que regeix "l'un és l'altra" i desapareixen les diferències sexuals. Però aquesta visió de la història està equivocada, perquè el que va fallar entre l'home i la dona, trencant la seva relació harmoniosa, va anar el pecat. Un aspecte de la maledicció sobre la raça humana va anar que l'home s'ensenyoriria de la dona (Gn. 3:16).

La relació d'igualtat destruïda pel pecat només pot ser restaurada per la gràcia de Déu en Crist. La nova relació harmònica entre home i dona es dedueix de la relació entre Crist com espòs i l'església com esposa (Ef. 5:22-23), una relació que no exclou l'ordre on cadascun té el seu paper o rol.

No obstant això, aquest pla de Déu és avui dia subvertit per la pretensió de dir matrimoni a les parelles homosexuals com alternativa al matrimoni heterosexual i el més trist és que alguns que es diuen cristians han acceptat que una relació de compromís entre dues persones del mateix sexe és correcta als ulls de Déu tergiversant el clar ensenyament de la Paraula de Déu. El setè manament, vist positivament és una defensa del matrimoni heterosexual.

3. Per què condemna Déu l'adulteri?

1. **Per la importància del sexe en el matrimoni.** El sexe va ser creat per Déu com un do al ser humà si es controla, però desbocat és un tirà que degrada i destrueix. El setè manament suposa que el sexe, en el lloc correcte és bo. L'apòstol Pau, escrivint als corintis va deixar afermat aquest fet (1 Co. 6:16). La promesa divina de Gn. 2:24 "una sola carn" pot ser distorsionada per la unió física entre una prostituta i un client. El sexe, en la Bíblia no és una mica "brut", encara que es pot pervertir i la prova que és bo en el matrimoni és que la més gran cançó d'amor entre un home i

una dona està en les Escriptures: el Cantar dels Cantessis. D'altra banda, Jesús, en el sermó de la forest aprofundeix en la llei i diu que mirar a una dona per a cobejar-la és adulteri (Mt. 5:28).

No cometràs adulteri

per Pedro Puigvert.

- 2. Per la importància de la institució matrimonial.** La primera relació humana que Déu va crear va anar entre un home i una dona en el matrimoni. I va usar aquesta institució per a expressar la seva relació d'amor amb el seu poble (Is. 54:5-8), mentre que la apostasia espiritual es descriu com adulteri (Ez. 16:32). Cap relació sexual fora del matrimoni entre un home i una dona rep l'aprovació divina en la Bíblia. Els matrimonis polígams no formaven part del pla de Déu per a l'ésser humà, però el Senyor ho va permetre en el AT com una concessió a la debilitat humana, encara que va advertir sobre el inadequat de la seva pràctica (Dt. 17:17).
- 3. Per la importància dels fills.** Una part de les ruptures matrimonials és a causa de immoralitat sexual i la separació afecta als fills. Però a part d'això, quan un dels esposos és infidel a l'altre, destrueix el respecte i l'honra del fill cap a els seus pares. Els pares adúlter provoquen que els seus fills trenquin el cinquè manament i són un mal exemple per a ells de tal manera que corren el risc que després el seu matrimoni acabi en divorci.
- 4. Per la importància de l'amor.** En Pr. 5:15-23 observem els beneficis d'alegrar-se "amb la dona de la seva joventut" i el matrimoni és descrit com beure "del seu propi pou". L'amor intens i el gaudi sexual mai deuen ser compartits amb altres persones. L'amor és tractat aquí de manera eròtica però no passatgera, perquè l'amor segur d'un marit fidel mai abandonarà a la dona de la seva joventut, sinó que es recrearà sempre en el seu amor.

Conclusió

Ningú pot posar-se davant de Déu i afirmar, quant a aquest manament, que hem estat perfectes en ment i cor, encara que siguem innocents en els nostres actes. El setè manament està a la Bíblia perquè reflexionem sobre la importància del matrimoni i el greu delictes moral i espiritual que significa trencar-lo, sobretot quan ho contemplem a la llum del Sermó de la montanya